

man kan sige: Saa vidt gaar endog saa Ministerens Tillid til Folketinget, at han kan tro, at det vil udlevere ham et saadant Kort under de nuværende Omstændigheder. Jeg tror, at den højtærede Minister der skulde være lidt varommere med sine Fordringer. Han gør derved sig selv Sagen noget vanskeligere, og han generer, tror jeg, ogsaa i nogen Grad forfæltlige Mebborgere ved gennem sine Forslag at udtale alt for stor Tillid til Størrelsen af de Kameler, dette Ting kan ventes at ville sluge. Jeg maa altsaa sige, at baade saglig og politisk, baade af de Grunde, som den ærede Ordfører angav, og af Hensyn til den politiske Stilling, ved jeg ikke bedre, end at vi maa se hurtigst muligt at blive af med § 8 og forkaſte den med al den Smule Energi, som dette Ting endnu maatte være i Besiddelse af.

§ Vædringsforslagene er Mindretallet for Djebliffet ikke stærkt interesseret. For det Tilfælde, at Tinget mærkelig nok skulde vedtage enten § 1 eller § 8 eller begge Paragraffer, mistet Mindretallet al virkelig Interesse for denne Sag og har ikke andet at gøre end at konstatere, at her har Folketinget overgivet sig paa en saadan Maade, som man sjælden har set Mage til i saglige Spørgsmaal. Men for det Tilfælde, at Tinget vil reducere denne Sag til, hvad den bør være, nemlig Spørgsmaalet om at skabe almindelige Regler for Anlæg af Jærnbaner og for Statstilskuddet, altsaa reducere Spørgsmaalet til dets naturlige Omfang, ønsker Mindretallet nok at være med til at give et saadant Lovforslag den bedst mulige Skikkelse og forbeholder sig under den fortsatte Behandling af denne Sag at indføre enkelte Forbedringer i det, som et andet Mindretal med Ordføreren i Spidsen har foreslaaet. Som saadanne Forbedringer skal jeg anføre, at i den ny Paragraf, der foreslaas indsat efter § 2, maatte Mindretallet, i alt Fald jeg, ønske, at der blev taget endnu lidt flere Forsigtighedsregler over for Ministerens Myndighed. Efter den ny Paragraf, som den ærede Ordfører anbefalede, skal det være tilstrækkeligt, at Ministeren spørger Amtsrådene og Købstadkommunerne angaaende deres Stilling til et Jærnbaneanlæg. Jeg maa med en bestemt Erfaring for Dje ønske, at man ogsaa henvender sig til Landkommunerne. Der foreligger i hvert Fald et bestemt Tilfælde, hvor man, hvis Amtskommunerne og Købstadkommunerne fik Lov til at raade, vilde faa en Jærnbane, som de allerfleste Landkommuner vilde modsætte sig, og det forekommer mig dog urimeligt, at Kommunerne skulle betale til et Jærnbaneanlæg, som de maa være Modstandere

af. Jeg maa altsaa forbeholde mig der at søge at faa gennemført en Ordning, der i noget højere Grad betrygger Landkommunerne over for Jærnbaneanlæg, som Købstadsinteressen eller andre Interesser kunde falde paa at paa at paaoktroiere dem. Om de andre Vædringsforslag kan jeg fatte mig meget fort. Det er en Selvfølge, at Mindretallet stemmer for de Forslag, som ere stillede af hele Udvalget. Jeg vil dernæst anbefale, at vi stemme mod de Forslag, der ere stillede af Højremindretallet. Med Hensyn til den ny Paragraf, som begrænser den Myndighed, Administrationen skal have, mener jeg, at vi kunne se Tiden an, inden vi tage Stilling dertil, og jeg tror, jeg kan sige paa Mindretallets Vegne, at det i Djebliffet ser med stor Ro paa den ny Paragraf og skal ikke tage sig videre nær, enten den bliver vedtaget eller forkastet. Jeg skal altsaa henstille ganske til ærede Medlemmer, om de finde, at man paa dette Tidspunkt skal vedtage denne Paragraf eller ikke. Der er dernæst stillet et Forslag af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber), hvori han ønsker, at dette Reservefond, som skulde opspares ved de private Baner, skulde være noget større, og dernæst foreskriver, hvilken Anvendelse det maatte faa. Der har, som den ærede Ordfører htrede, i Udvalget været Tale om at stille denne Grænse noget højere. Der har ogsaa været talt i den Retning, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds har foreslaaet, men da Udvalget, og det gælder Mindretallet ogsaa, dog ikke har haft Beslighed til at overbejse det Forslag, som her ligger for, vil jeg for mit Vedkommende, og jeg tror, at jeg kan sige paa Mindretallets Vegne, henstille denne Sag til Tingets Overvejelse, og for saa vidt Udvalget faar mere med denne Sag at gøre, hvad jeg ikke paa dette Tidspunkt tør sige noget bestemt om, antager jeg for øvrigt, at Udvalget vil se paa disse Forslag med saglige Dje og søge at passe dem ind i Lovforslaget paa bedst mulig Maade.

Jeg tror, at jeg paa dette Tidspunkt kan indskrænke mig til disse Bemærkninger. Jeg skal altsaa kortelig sige dette, at Mindretallet ønsker som Følge af den saglige Interesse, det nærer for alle de Spørgsmaal, der her fremsættes, at være med til en Drøftelse af sælles og almindelige Regler for Anlæg af private Jærnbaner. Mindretallet maa imidlertid paa det allerbestemteste forvare sig imod, at den højtærede Indenrigsminister har benyttet en saadan Sag til at gennemføre politiske Interesser som de, der ere udtrykte i §§ 1 og 8. Naar Min-